

(המשך מעמוד 11)

כלומר לביטול המיסטיקה של הסיכסוך, להוצאתו מן האפולויות של המיסטוריון אל האור של המציאות. שני הצדדים צריכים להפסיק לראות זה כזה שרים ורוחות. השגריר אמר שהנשיא מעוניין שתתפרסם בעולם תגובה ישראלית על יוזמתו. הסכמו שאפרסם בעיתון לה סוד רב-היוקרה מאמר על יוזמת בורגיבה, שבו אשבה אותה כישראלית, ואקרא להמשכה. רולו הבטיח לראוץ לפירסום. ישבתי בחדרי כמלון וכתבתי את המאמר. שלחתי אותו לרולו, וזה העביר אותו לעיונו של השגריר התוניסי, כדי שיעיר את הערותיו. הוא הסכים לכל מילה. כעבור כמה ימים פורסם.

כפי שהבטחתי, לא פירסמתי את פרטי הפגישה. אך כדי לשתף את קוראי שבועון זה במידע היסודי, פירסמתי כעבור שבוע (הנולד 12.5.65) דיווח על הפגישה, מבלי לפרט עם מי נפגשתי, מה היה תפקיד בעל-שיחי והיכן נערכה הפגישה. הכותרת בשער היתה "בעיקבות יוזמת בורגיבה — אורי אבנרי מרווח על שליחות מיוחדת בחו"ל — פגישות סודיות". ביקשתי את הקוראים להתייחס כאמון לרבדים, למרות שאיני יכול לפרט.

הצעה לעיסקה

עבור שנה קיבלתי מן השגריר התוניסי מסר נוסף, משמעותי עוד יותר. שאלתי מרוע הפסיק בורגיבה ביוזמתו, ונענית כי יש לו

זה היה ב-1981, והמדינה התקרבה בצעד-ענק למיל-המתלהבנות. מזה חמש שנים הייתי במגע הרדוק עם עיצאם אל-סרטאווי, שליחו של יאסר ערפאת כאירופה, פעיל-שלום בלתי-נלאה.

סרטאווי חש במילחמה המתקרבת, וביקש למנוע אותה. תוך כדי התייעצויותינו החליט לפתוח ביוזמת-שלום מרחיקת-לכת — יוזמה מתואמת עם ממשלת ארצות-הברית, שתביא להכרת אש"ף במדינת-ישראל ולפתחת משאומתי בין הצדדים.

כדי להגיע לדרג העליון בושיגנטון, החליט סרטאווי לנצל את היחסים הטובים שלו עם אשתו של בורגיבה, וסילה, שהיתה לה השפעה רבה על בעלה החולה.

בורגיבה שוכנע, והטיל על ראש-משלתו, מוחמד מזאלי, לנסוע לווינגטון ולתאם את הדברים עם שר-החוץ, אלכסנדר הויג. במשך כמה חודשים התפתחה היוזמה. כאשר נקבע המועד למסירת ההצהרה ההיסטורית מטעם אש"ף, שלש אריאל שרון ללבנון, בהסכמת הויג. סביר להניח כי עייתי ההתקפה היה קשור בסכנה של הצעת-שלום אש"פית.

בורגיבה נשאר נאמן לעצמו עד הסוף. אשתו וסילה, שפרשה את ידה על פעילותו של סרטאווי, הורתה בשם הנשיא לשרותי-הביטחון של תוניסיה לאפשר את הפגישות שלנו עם ראשי אש"ף בתוניס. כל הפגישות של פלד, ארנון ושלי עם ערפאת וחבריו. שהתקיימו על אדמת תוניסיה

בורגיבה (1972), מלכת הולנד ובעלה פגישה סודית בשגרירות

בעיות כלכליות. מאז הקרב של ביורטה, נותרו היחסים בין צרפת לתוניסיה עכורים. צרפת אינה מגישה לתוניסיה סיוע, בעזרה תומכת באלג'יריה השכנה, שבה נשפך דם צרפתי כה רב. ההגול מתייחס אל בורגיבה בצורה מעליבה. לישראל, כך אמר השגריר, יש השפעה רבה בסארים. אילו ניצלה ישראל השפעה רבה לשנות את יחסו של דה-גול לתוניסיה ולשכנע להושיט לה סיוע, יכול היה בורגיבה להתפנות לחידוש פעילותו למען השלום.

זה נשמע לי כהצעה לעיסקה. אז כבר הייתי בהרינגסט, אך היה ברור לי כי מסר זה לא נועד למי שמכהן בכנסת כסיעתי-יחיד אופוזיציונית. ביקשתי פגישה סודית עם שר-החוץ החוש, אבא אבן, והוומנתי אליו מיד. בפגישה נוכח ראש המחלקה למיזרח התיכון, מרדכי גזית.

הבאתי לאבן את המסר, והוא אמר שצריכים לכרוך את הרבדים היטב, לבחון את ההיבטים ולהכין חומר. הוא העיר שהשפעת ישראל בפאריס נמצאת בירידה, וכי אפשרויות ישראל מוגבלות.

בצאתי מן הפגישה הצעתי לגזית לקחתו לביתו כמכר-נתי. בשעת הנסיעה פרץ בצחוק.

במושד-החוף, הסביר, אין שום מנגנון ה מסוגל כבלל לשלב בבטייה כזאת. מחלקת המיזרח-התיכון היא בדיחה. אין משאבים לטיפול בבעיות העולם הערבי. מחוץ לאמין (שם כיהן אחיו, שלמה גזית) אין בישראל מנג-נון המטפל ברצינות בענייני-ערב.

(היה זה אישור מזועזע לטענתי, מאז 1953, שיש להקים בישראל מיניסטריון מיוחד לענייני-השלום — מטכ"ל לבן — רישה שלא התמלאה עד היום). בכך נגמר הפרק הזה מבחינתי.

כוס מיץ ברמאן

יתה לי נגיעה נוספת בפעילותו של בורגיבה כעבור 15 שנים ושתי מילחמות, ולקראת המילחמה השלי-שית.

חנניות קטנות

(המשך מעמוד 31)

הרגש בבחירת הברים ובגימור מושלם, שמתבטא לא רק בתפירה מעולה, אלא גם בתשומת-לב לפרטים קטנים, כמו כפתורים.

הקולקציה מתחלקת לשני חלקים: דגמים בקו ספורט-אלגאנט לשעות היום והערב, קו המורכב מחליפות כנות שניים ושלושה חלקים, שמלות מוויסקוזה, כותנה, טריקו גרמני ופישתן איטלקי, בהרפסים שונים ובצבעים זהים. הקו הספורטיבי-אל-גאנטי נשלט עליידי ציבועי השחור,

אלדו טאסטר

חל חצאית פוטר עם נקודות בצבע כחול. חול-צת פסים ונקודות. הז'קט כחול.

האפור וציבועי הארמה לגווניהם השור-נים.

בקבוצה זו ניתן לראות חצאיות בגיורות שונות: צרות, מעטפה, עם קפלים, בעלות ירכית גבוהה וצמודה לגוף ובארוכים שונים. הז'קטים צמר דים אף הם, ארוכים מאוד או קצרים מאוד. לחליפות מצורפת חולצה קטנה, ללא שרוול, בעלת צווארון גברי וכפתורים בגב. הקבוצה השניה היא קבוצה אלגאנטית של בגדי-ערב, בה שלטת גיורת הפרינסס. החצאיות קצרות ולפעמים עם שילוב של חולנים וקלוש. המראה מאוד אלגאנטי ובעל אווירה אירופאית.

הקולקציה של עורד גרא אורגנה עליידי ונסם. התצוגה היתה מפוארת ביותר, והקו השולט היה מחוייט, צמוד, חושני, עם נטיה למגע רומאנטי ורך. הצבעים השליטים היו שחור, אדום, ירוק, כחול, פוקסיה וחום. בתצוגה הוצגו גם פרוות שרף, אותן מעצב גרא, שהיפות שבהן היו מבריי-ששוואן. גולת הכותרת של אותן התצוגות לא היתה תצוגה נוצצת לעשיריון העליון, אלא דווקא תצוגה של בגדים שבהם יכול כל אחד להרגיש בנוח ואף הכיס לא יסבול. היתה זו תצוגה של נלי, שהפיקו שוקי לוי ועורויו הנאי-מנים, אשר חגגו 15 שנה למיפעל הנעליים וחמש שנים למיפעל האופנה. התצוגה, שעוצבה עליידי ריי רכי-טריישי, היצגה בגדי ספורט בסיסיים מבריי-פוטר, בגדים לשעות הפנאי ובגדי דים לנשים עוברות בשלל צבעים: ירוק, סגול, חום-מוקה, כחול ושחור ופסטלים שילוב עם לבן. בנוסף היו גם הפורטים מתוספת קיטעי נילון מקומט, בצבעים של לבן עם צהוב, ירוק-אזמרגד או אפור. את התצוגה חתמה קבוצת רוק-גומיות בכיגרי נילון מקומט אשר רגלי לצלילי ואלס וסחפו עימם את הקהל כולו.

תמרורים

חגיגה תלמודית

נחוג ב-חגיגה, בשיעור גמרא, יום-הולדתו ה-60 של הרב שאר-יישוב כהן, רבה הראשי של חיפה. כהן, יליד ירושלים, הוא גם מישפטן לפי השכלי תו, ולפני שהגיע לחיפה הספיק להיות גם הרב הראשי של חיל-האוויר וגם סגן-ראש עיריית ירושלים.

הפרופסור הצעיר

הוענק מטעם ועדת אונסק"ו (ארגון האומות המאוחדות לחינוך, מדע ותרבות) הקנרית, פרס מקלוהאן, ששווי הכספי הוא 50 אלף דולר, לפרופסור לסוציולוגיה וקומוניקציה באוניברסיטה העברית, אליהו כץ, מייסדה ומנהלה הראשון (1967) של הטלוויזיה הישראלית. כץ, יליד ניר-יורק, היה, כטרם עלתו ארצה, פרופ-סור באוניברסיטת שיקאגו היוקרתית בטרם מלא לו 30.

התג הארום

נפטר בירושלים, בגיל 79, מיכאל שאול קומיי, מראשוני הריפולומטים הישראלים. קומיי, יליד קייפטאון בדרום-אפריקה, החל את דר-כו בחיים כמישפטן, התנדב לצבא דרום-אפריקה במלחמת-העולם (חיי ליו נצטוו לשאת על כתפיהם תג ארום — התג הארום של האומין), ועלה בקרבות המידבר המערבי לדרגת רבי-סרן. שנים מיספר אחרי עלותו ארצה הפך לשגריר הראשון של ישראל בקנדה, ולאחר-מכן שרת גם כשגריר באומות המאוחדות וככריטיניה הגדולה.

הקשר הארמי

נפטר ברמת-גן, מהתקף-לב, ארבעה ימים אחרי יום-הולדתו ה-80, ד"ר אלימלך שימזון רימלט, מי שהיה יו"ר המיפלגה הליברלית בעת הקמת הליכוד (או גח"ל — גושי-חירות ליברלים), ושר-הרוואר בשנותיה הראשונות של ממשלת גולדה מאיר. רימלט, יליד פולין, שהוסמך לרבות

יהיה ראין רימלט

יו"ר רימלט וס רב ווס שר

בווינה, בירת אוסטריה, בעת ובעונה אחת עם קבלת תואר דוקטור במדעי המיזרח באוניברסיטה מקומית, היה בגיל 26 לרבם של 300 יהודי מחוות האלפים האוסטריים טירול ופוארל-ברג. כאשר עלה ארצה היה רימלט מנהל בית-ספר עממי. הוא פנה לפולין טיקה ופרש ממנה לפני שנים מיספר בהסבירו כי המיפלגה הליברלית שוב איננה ליברלית.

הנחיתה המתמטית

נפטר במוסקבה, בגיל 84, אני-דריי קולמגורוב, מתמטיקאי שני דע בפיתוח תורת-ההסתברות. אחד השימושים הנכבדים של תיאוריות קולמגורוב (שאמר פעם כי "המתמטיקה מתחילה היכן שההגיון הפשוט נגמר") היה כבניית משוואות שעל-פיהן ידעו מטוסים כיצד לנחות על פסגותיהם הבלתי-יציבים של נושאות-המטוסים במלחמת-העולם.

באחד מנאומיו בחודש רמאן שרתה בסומבי כוס של מיץ-תפוזים. הוא גם ביטל את החוקים שאיפשרו לגברים מוסלמים לגרש את נשוי-תייהם בקלות.

בעודו דוגל בסוציאליזם מתון, ראה סכנה רבה בשמאל הקיצוני, המארכסיסטי ופעל נגדו. אולם אותנו, כישראלים, צריכה לעניין קודם כל פעולתו האמיצה למען השלום בין ישראל והעולם הערבי — פעולה שבה הסתכן כרצח, בהשמצות שלוחות-רסן ובהיסול פוליטי. הוא לא סטה מדרך זו.

אין צבאות תוניסיה מול מצרים, חיווק הקשרים בין תוניסיה והמערב, קבלת סיוע זה וכו'. אך הוא לא היה עולה על דרך זה, ומתמיד בה, לולא עמד לנגד עיניו חוון מדיני ואנושי גדול.

בתום עידן שילטונות, הוא ייזכר בשל חוון דגול זה, ובזכות אומץ-הלב שבו פעל למענו.